

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **WIPEMIA, spol. s r. o.**, se sídlem Hradiště 5, Hradiště, IČ: 453 52 216, zastoupené Mgr. Jaroslavem Erhardem, advokátem, se sídlem Plzeň, Pražská 43, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2015, č. j. 32809/2015-MZE-14143, sp. zn. 15VD10156/2015-14143,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal žalobou zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství (dále jen „žalovaný“ nebo „ministerstvo“) blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „fond“) ze dne 26. 2. 2015, č. j. SZIF/2015/0125110, sp. zn. 14/F1D/220/017656-S. Tímto rozhodnutím fond zamítl žádost žalobce o poskytnutí Jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2014.

V podané žalobě namítá žalobce nesprávný úřední postup dle čl. 26 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení (dále jen „nařízení“), neboť nebyl řádně informován, že u něho bude provedena dne 19. 8. 2014 kontrola ochrany vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským (dále jen „ústav“) dle Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. 12. 1991. Ústav tvrdí, že oznámení o kontrole žalobci údajně zaslal doporučenými dopisy ze dne 9. 7. 2014 a ze dne 31. 7. 2014

(které si žalobce nevyzvedl) a poté ho údajně ústav marně telefonicky kontaktoval. Na základě uvedeného postupu fond žalobci upřel podporu, kterou si žalobce nárokoval.

Žalobce poukázal na skutečnost, že v minulosti byl o plánované kontrole ústavem vždy předem informován prostřednictvím e-mailu či telefonicky, a neměnil kontakt, který uváděl v žádostech o poskytování dotací. Všechny kontroly do té doby probíhaly bez problémů a v souladu s podmínkami o poskytování dotací a také následná kontrola dne 5. 9. 2014 proběhla bez problémů za jeho účasti. Žalobce zdůrazňuje, že nikoli vlastní vinou kontrolu zmařil, ani se jí nijak nebránil, vždy umožnil kontrolu k ověřování plnění podmínek pro poskytování dotací. O plánované kontrole žalobce nevěděl, nemohl se tedy vyjádřit, z jakého důvodu se jí nezúčastnil. Žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí obou stupňů.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a konstatoval, že oznámení o kontrole ústav zaslal žalobci doporučenými dopisy dne 9. 7. 2014 a dne 31. 7. 2014 poštou na adresu sídla žalobce Hradiště 5 zapsaného v obchodním rejstříku. Tato adresa byla současně i uvedena v potvrzení o podání žádosti ze dne 9. 5. 2014. Jinou adresu pro doručování žalobce nesdělil. Změna sídla žalobce v obchodním rejstříku byla zapsána až po několika měsících poté, ke dni 10. 12. 2014. Nelze tedy přičítat k tíži žalovaného, pokud ústav doručoval žalobci na adresu, na níž se zřejmě žalobce fakticky nezdržoval.

Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že ústav žalobci dodal dne 9. 7. 2014 do datové schránky datovou zprávu ID 211502344, která byla žalobci doručena fikcí dne 19. 7. 2014 a ze Zprávy o kontrole č. UK 0026083 vyplývá, že ústav se s žalobcem marně snažil spojit telefonicky. Na základě uvedených neúspěšných pokusů ústav vydal protokol o kontrole č. 14082135 ze dne 19. 8. 2014, v němž konstatuje, že kontrola byla zmařena. Proti tomuto protokolu žalobce námitky nepodal. Následující kontrolu provedl jiný správní orgán – fond, tato kontrola proběhla dne 5. 9. 2014 a byla zaměřena nikoli na ochranu před znečištěním dusičnany, nýbrž na výměru obhospodařované plochy. Upozornění žalobce, že při této kontrole dne 5. 9. 2014 s fondem již spolupracoval, shledává žalovaný za bezpředmětné. Žalovaný upozorňuje, že na straně 4 Jednotné žádosti pro rok 2014, je zakotven závazek žalobce umožnit vstup kontrolou pověřeným osobám a dalším subjektům oprávněným provádět kontrolu do objektů a na pozemky žalobce za účelem ověřování plnění podmínek pro poskytování dotace. Jelikož žalobce neumožnil ústavu provedení kontroly ochrany před znečištěním dusičnany na svém hospodářství, fond jeho žádost o jednotnou platbu na plochu pro rok 2014 zamítl v souladu s čl. 26 odst. 2 nařízení.

U jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 19. 3. 2017, setrvaly obě strany na svých návrzích i argumentech. Žalobce zdůraznil, že kontroly provedené jak před předmětnou kontrolou, tak po ní, probíhaly v pořádku, v jeho součinnosti a dotace byly čerpány. Žalovaný setrval na svém stanovisku, pouze upřesnil, že dle nařízení kontrola ani nemusí být předem oznámena.

Žalobce soudu navrhl provést důkaz dalšími dvěma protokoly o kontrolách Státní rostlinolékařské správy, oba z června 2013. Soud s poukazem na nadbytečnost neprovedl navrhované důkazy, neboť se nevztahují k předmětné kontrole, potažmo k meritu věci a nadto okolnosti týkající se těchto kontrol nebyly nikým rozporovány.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a žalobu soud neshledal důvodnou.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle čl. 26 odst. 2 nařízení „*Pokud zemědělec nebo jeho zástupce zabrání provedení kontroly na místě, žádosti o dotyčnou podporu se zamítnou.*”

Podle čl. 27 odst. 1 nařízení „*Není-li ohrožen účel kontroly, mohou být kontroly na místě oznámeny. Oznámení je přísně omezené na nezbytné minimální časové období, které nepřekročí 14 dní. U kontrol na místě týkajících se žádostí o podporu „na zvířata“ však oznámení, s výjimkou řádně odůvodněných případů, nesmí být učiněno dříve než 48 hodin předem. Kromě toho se v případě, že právní předpisy použitelné na akty a normy týkající se podmíněnosti vyžadují, aby kontrola na místě nebyla oznámena, použijí tato pravidla také v případě kontrol na místě souvisejících s podmíněností.*”

Žalobce vznesl v žalobě de facto jedinou námitku, a sice že nebyl kontrolujícím subjektem řádně informován o tom, že u něho bude provedena dne 19. 8. 2014 kontrola ochrany před znečištěním dusičnany na jeho hospodářství.

Ze správního spisu vyplývá, že ústav namítanou skutečnost tj. informaci, že u žalobce bude provedena dne 19. 8. 2014 kontrola, zaslal žalobci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb České pošty, s. p., a to dvěma doporučenými dopisy. První byl na poště uložen ode dne 9. 7. 2014 do dne 24. 7. 2014, s obsahem „UKZUZ 051279/2014“, vrátil se zpět zasílateli jako nevyzvednutý a druhý byl na poště uložen ode dne 31. 7. 2014 do dne 15. 8. 2014, s obsahem pod shodným označením, který si také žalobce nevyzvedl. Součástí správního spisu je i doručka datové zprávy s číslem ID zprávy: 211502344, kterou zaslal ústav (jako odesílatel) žalobci (jako příjemci) do ID schránky: ejjb3h2 dne 9. 7. 2014 v 09:39 hodin ve věci „Oznámení o kontrole WIPEMIA, spol. s r. o.“, která byla žalobci doručena dne 19. 7. 2014 v 09:39 hodin náhradním doručením, fikcí.

V potvrzení o podání Jednotné žádosti 2014 má žadatel (nyní žalobce pozn. soudu) na svém razítku shodné sídlo, na které mu byly ústavem zaslány oba doporučené dopisy, a to Hradiště 5, 345 43, Koloveč.

Ve zprávě o kontrole podmíněnosti vystavené ústavem dne 19. 8. 2014 správní orgán uvedl, že adresát v místě sídla nebyl zastižen, ačkoli byl kontaktován telefonicky, dvakrát prostřednictvím České pošty, s. p. (dle doručenek zásilky nebyly vyzvednuty) a jedenkrát datovou zprávou do ID schránky: ejjb3h2, tato kontrola byla zmařena.

Na str. 4 Jednotné žádosti 2014 je pod bodem 9. uveden závazek žadatele „*umožním vstup kontrolou pověřeným osobám a dalším subjektům oprávněným provádět kontrolu do svých objektů a na pozemky k ověřování plnění podmínek pro poskytnutí dotace a budu nápomocen při provádění těchto kontrol*“.

Na základě výše uvedeného soud uvážil, že ústav prokazatelným způsobem, a to dvěma doporučenými dopisy do sídla žalobce a též zaslanou datovou zprávou prokázal doručení vyrozumění žalobce o kontrole. Z této skutečnosti vychází i odůvodnění rozhodnutí fondu ze dne 26. 2. 2015, č. j. SZIF/2015/0125110, sp. zn. 14/F1D/220/017656-S, na straně 2 a rozhodnutí žalovaného na straně 2 a 3. Není chybou správního orgánu, že si žalobce na adrese, na které má podle obchodního rejstříku sídlo, nepřebírá poštu. Žalobce si musel být vědom skutečnosti, že adresa sídla v obchodním rejstříku slouží mimo jiné i správním orgánům pro úřední kontakt. Nadto žalobce své tvrzení, že *nikoli vlastní vinou kontrolu zmařil, ani se jí nijak nebránil*, nijak nekonkretizuje, potažmo nedokládá.

Pro úplnost soud uvádí, že za ničím nedoložený údaj považuje sdělení žalovaného o marném pokusu telefonicky kontaktovat žalobce. Ze zprávy o kontrole podmíněnosti, ani z jiného dokladu, nelze seznat kým, na jaké telefonní číslo, v kolik hodin a kterého dne, byl tvrzený marný pokus učiněn a zda se tak stalo na telefonní číslo, které na první straně Jednotné žádosti 2014 na sebe žalobce uvedl. Uvedená skutečnost však soud nevedla ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalobce byl dostatečně vyrozuměn již datovou schránkou a doporučenými dopisy.

K upozornění žalovaného, že žalobce změnil sídlo zapsané v obchodním rejstříku ke dni 10. 12. 2014, soud z úplného výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Krajským soudem v Plzni, odd. C, vl. 2473 (volně dostupný např. na www.justice.cz – pozn. soudu), zjistil, že ode dne 19. 11. 2003 byla zapsána adresa u sídla žalobce „Koloveč, Hradiště čp. 5, okres Domažlice, PSČ 34543“ do dne 10. 12. 2014. Ode dne 10. 12. 2014 dosud je uvedena adresa u sídla žalobce „č.p. 5, 345 43 Hradiště“, což je jednoznačně tatáž adresa a dále shodné místo pobytu v ČR, a to v Hradišti čp. 5, má (ode dne 19. 11. 2003 dosud) též jediný jednatel žalobce, fyzická osoba ze SRN. Z uvedeného vyplývá, že fakticky ke změně sídla žalobce od roku 2003 nedošlo.

Nelze akceptovat obranu žalobce, který se snaží poukázat na svou součinnost při kontrolách předcházejících předmětné kontrole či poukázat na kontrolu ze dne 5. 9. 2014, neboť míří mimo předmět dotčeného řízení a vůbec se nedotýká žalobcem vznesené námitky (tj. že nebyl kontrolujícím subjektem řádně předem informován o provedení kontroly dne 19. 8. 2014). Nadto kontrola byla provedena jiným správním orgánem než ústavem. Nelze opomenout ani skutečnost, že žalobce proti protokolu ústavu ze dne 19. 8. 2014 mohl vznést námitku týkající se jeho procesních práv, avšak tohoto práva nevyužil.

Soud uzavírá, že s ohledem na výše uvedené neshledal, že by se správní orgány dopustily nesprávného úředního postupu dle čl. 26 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, resp. že by porušily postup při doručování předmětných písemností žalobci na jím sdělenou či v obchodním rejstříku uvedenou adresu. Žalobcem uplatněnou námitku posoudil soud v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, konkrétně lze poukázat např. na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2015, č. j. 8 As 55/2015-26 či ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010-95.

Ze všech shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. dubna 2017

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Hrůzová, DiS.